

Forsl. t. L. om det offentlige Fattigvæsen.

Fjerdedele af Forsørgelseskommunen; dog udreder den sidste uden Deltagelse fra Afsendelseskommunen de Udgifter, som blive en Følge af, at den Trængende under Reisen bliver syg. Efter Hjemsendelsen fra Ublandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grændse. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forskudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsrådskreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagjældende Kjøbstads Kommuneskisse og fordeles derefter aarlig paa Amtsrådskredsen og de i Forbindelse med denne staaende Kjøbstæder efter Følgetal, medens de i Kjøbenhavn bæres af Stadens Kasse og paa Bornholm af det for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

§ 56.

Personer, som skulle løslades efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde, uden at Straffelovens § 16 paa dem finder Anvendelse, blive, naar Straffeanstaltens Bestyrelse skjønner, at de ikke kunne erhverve deres Udkomme uden vedvarende Fattigunderstøttelse, at hjemsende til Forsørgelseskommunen, forsaavidt denne under Sagen er oplyst og opgivet for Straffeanstalten, men ellers til Fattigvæsenet paa det Sted, hvorfra den Paagjældende er indsendt til Straffeanstalten, for af dette at hjemsendes, naar Forsørgelseskommunen er udfunden og dennes Forsørgelsespligt anerkjendt. — Andre Personer, der efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde løslades, blive, naar de befindes subsistentsløse og begjære saadant, at hjemsende til den Kommune, der for Straffeanstalten er opgivet som den, hvori Vedkommende eller hans Forsørger havde fast Ophold; er ingen saadan oplyst, eller maa det faste Ophold antages at være opgivet i Straffetiden, hjemsendes Vedkommende overensstemmende med de i denne Paragrafs første Punktum givne Forrifter. — Hjemsendelsen iværksettes i de ovennævnte Tilfælde ved Straffeanstaltens Foranstaltning og for Statskassens Regning, indtil Aflevering sker til et Fattigvæsen, dog at Udgiften ved den Paagjældendes Forsyning med Klæder ved hans Løsladelse altid bliver at erstatte Straffeanstalten af Fattigvæsenet paa det Sted, hvortil han afleveres. Efterat Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, forholdes saavel med sidstnævnte Udgift som med Omkostningerne ved hans Underhold og videre Hjemsendelse overensstemmende med de herom gjældende almindelige Regler.

Naar en Person er bleven straffet for Betleri eller Løsgængeri uden at være idømt Straf af offentligt Arbejde, hjemsendes han af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken han eller hans Forsørger havde fast Ophold, dengang Straffen idømtes; kan intet saadant fast Opholdssted findes, eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, bliver han at hjemsende til Forsørgelseskommunen, saafremt denne under Sagens Drift er udfunden, men i modsat Fald at aflevere til Straffestedets Fattigvæsen for derefter af dette at foranstaltes hjemsendt, naar Forsørgelseskommunen er udfunden og dennes Forsørgelsespligt er anerkjendt. Udgifterne ved den af Politiet faaledes iværksatte Hjemsendelse eller Aflevering, derunder indbefattet Udgifterne til Paagjældendes Beklædning og Forpleining, indtil Hjemsendelsen eller Afleveringen til vedkommende Fattigvæsen har fundet Sted, blive at udrede af den Kommune, der ifølge Bestemmelsen i foranstaaende Punktum er pligtig at modtage ham, dog, saafremt en anden Kommune er hans Forsørgelseskommune, mod Regres til denne; kan Forsørgelseskommunen ikke findes, forholdes der med de ovennævnte Udgifter paa den i § 55 sidste Punktum foreskrevne Maade. — Med Hensyn til de Omkostninger, der, efterat Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, medgaa til Paagjældendes videre Underhold og Hjemsendelse, komme de almindelige herom gjældende Regler til Anvendelse.

Personer, der for andre Forbrydelser og uden i Forbindelse dermed at være straffede for Løsgængeri eller Betleri ere ansete med mindre Straf end offentligt Arbejde,